

ՀԱՅԱԹԵՐԹ ԱՌԱՒՕՏԵԱՆ

ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ԳԻՏԱԿԱՆ

ՔԱՅԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

	Տարեկան	Վեցամսեայ
Պոլտոյ համար	80 դ.	50
Դաւաններու համար	108 դ.	60

=====

ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐ

Մէկ անգամի համար, յոգը 5 դրուս։
Մէկ անգամէ տակէի ծանուցումց համար
մասնաւոր պայմաններ։

منظوم افکار
 صاحب امتیاز و مدیر مسئول
 اوحسان فرید قیصریان
 مطبعه و ادارہ خانہ سی
 عالی جہانزادہ ۳۸ نورپول دائرہ خصوصہ

արը, և
լեցուն
ն մար-

4 6 1 2 3 4

Q U S R T T R U T U T Z

—Ան, ի՞նչ է, գոչեց բարկով Սեւակը,
 ո՞վ է ասեք աստե՛ք:
 —Քա՛վո՛շ, առաւ եղի, հիմա վերեւ
 կը լաւե՛կ:
 —Եւ ծածուկ բան չունի՞ր, ամէն
 մայրը թող լա՛ւ. իմ ճակատաբայ է,
 քան տեսնե՛ք ի՞նչ են աստե՛ք:
 Բնեւո՛ղ կատարեալ համարձակու-
 թե՛անք օւրէն լեցուց հ պատառ, որ
 նայել վրայ առատ տա՛ւեր քանձող:
 —Ձի իմանձ չե՛մ քսեք, գոչեց այն-

նային, ըստաւ Բէրտոյ՝ աղկկանը, չի
զատ, հորք ծառքը չի պահեմս։

— Էնդ ինձէ՛կ պիտի հլլանք շունչա-
նորդի՛ր ստանկոյ Թաւրի, չէ նե մի
Թաւրի՛ը միտաւ Գլխնաք կոր, հիմա
չի պահեմ ծառքս։

— Աս պտղիւս բան է։

— Ինչի բան է, չըսես։

— Աչքիդ լուս Թաւրի՛կ աղա, տա-
րօը մէկալ զաւկներուդ ալ ըլլայ։
Աստուած քուկին քէսէիդ ալ պոյ պէ-
ս։

Հատ ալ զա՛րկի,
 Բերող հանրմ վայելելէ ձեւով ՚հ
 պատմնց թէ, ինչպէս աէր կապա
 իր Օմնիկ Ֆրոնտալայն, թէ որչափ կ
 սիրէր զայն, թէ իրննց փեսայ
 հանմ էր այս ուտելեղէններէն թ
 զան պատուաւոր իրիտաւոր ըլլալով
 այսոր անձամբ եկած էր աղջկանը ձեւ
 քը խնդրելու:

Օմնիկ վերը առանձնութենէն կ
 ճաթէր, ձանձրոյթը տաղաւուկի փոխ:

Մայր ու ազգիկ մեծ շուռէ մը առին, վատաբը անհետացած էր, Բէրուզ շանը կը երեսը խաղալն քիչ և Պաշտպան ամենախելոք մը մուրացի կ'ընէր։

Այնքան մէկէն վերէն սենեակը կ'ընէր ստվորակալն անհակցուծ ինքնինը ետ, որ շատ սիրալիր պայմաններու մէջ կ'ապրէր։

Թումիկ ամուսնոյ դառնալով.

— Բա Բերուզ թէ իմսի մը չէ չտէ՞ք

զատ, պիտի առիպուի նաև թուովի
խոտո ղեմքը դիտել, այս անտղու
թնկնէ իշխանիւ, համար կը պնդէ
որ արտակարգ բան մը չընեն ի պատի
իրեն Սակալն տեսնաւորչին առան
նկատի արեւելու վիտայուն ընդդի
մութիւնը, ամուսնոյն հետ առանձի
ձեռք զայն վերը կ'մայր ու աղի
դանանդ իշխանը նախ զոյր կը պատ
քատաւթիւն տեսան, զոր վեր բերա
Յօրաւ կ'յետոյ սկսան կերակուրներու
զբաղել:

— Նկատարը վաղը լսէ նէ, ինչ պիտի ընէ մայրը։

— Ո՛ր, երկու լուսը ծառքը գայէ՛ր գիշեր ցորեկ մեր միտը հուսուէ։ Թո՛ղ հրամանի խնայէ։ Կա՛թն դառն դա՛թ Բեռնա՛լու, աստուծուս հաղա՛ր փառք։ արժանի չէի, ինք արժանի տեսաւ, ինչ կուզէ թող ընէ։ Օ՛ր, քէօրէք, ագ սարաւենն գալա՛րըմը, քէօքէ գաստ պալա՛րըմը։

(Ծառնային)

Գատըգիւղ

ՈՆՈՓՐԻՈՍ ՊԱՂՊԱՂԱԿԵԱՆ

Р. 13, Р. 13, Р. 13

— Եւէկաաբը վազը լսէ նէ, ինչ
պիտի ընէ մալը։

— Ո՛ր, երկու լուսը ծառքը գայ՝ քի
գ իշնի ցորեկ մեր միւր չուսէ. թող
հրամայէ իտէ. պո՛շմ գո՛ւն գո՛շ քո՛-
րէւ, աստուծոս հազար իտեւ. արտ
գնի չնի, ինք արժանի տեսաւ, ինչ
կուղէ թող ըսէ. օ՛չա քէօրէք. աք-
սարաեւնի գաալտըրըմը, քէօմէք գաալտ
գաալտըրըմը։

(Շորաւախէկէ)

Բերքը զ հանքովի սիրտը կը խայտա-
այտանակելով ըսխտին հանդէպ, կ'ըն-
ամբողջէ կենսանքը դժբախտութեան
անցուցած՝ երբեմն էլ չէր յուսար որ ըսխ-
տը օր մ'ալ պիտի փափի իրեն։ Ոտն-
նոցը կերակուրի պատրաստութեան
զբաղած առնին, չարունակ աղօթքէ կ'
մօրմուր, որպէս զի չար աչքերու չ'
հանդգի աղջկան նախանձնիկ ամուս-
նութիւնը։

— Բա Յուսան պտղունց մը աղ նն-
տէ կ'ընտրուի միջը .

— Ինչո՞ւ մայր, հարցունց աղջկիկ
չկ'ախալով .

— Ննտէ կ'ընտրէ կ'որ ինչո՞ւդ պէտք
Իպարքէնէն աչքը գէշ է կըսեն, չէլ
լայ աչքի բերէ մեղի .

— Ննկաարը վաղը լսէ նէ, ին
պիտի ընէ մայր։

— Ինչ, երկու լուսը ծառքը գայ ք
գինիը ցորեկ մեր սիրը չուտէ։ Թո՛ւ
հրամսէ իշտը . պո՞ղա պո՞ղա զո՞ք
բաւե՞րուն, խնայածուս արագի փուռը . ք
ծանի չէի, իմէք նորման սեւան, ին
կուզէ թող ըսէ . օ՛տս քէտքէք . ագ
սարաւուն գալարըրմը . քէտքէք գառտ
պալարըրմը։

(Շարունակելի)